

90 Rőhrig Eszter

EGY MŰVÉSZ – KÉT KIÁLLÍTÁSMEGNYITÓ. KOHÁN FERENC PÁRIZSBAN ÉS BUDAPESTEN

Ködös reggelek, napfényes esték címmel nyílt meg Kohán Ferenc kiállítása 2022 tavaszán Párizs 13. kerületében Laurence Mauguin galériájában. Néhány héttel később a budapesti, 13. kerületi Look Galleryben *Tájak és tárgyak* címmel ismét találkozhatott a közönség alkotásaival. A párizsi kiállításról Alain-Madeleine Perdrillat művészettörténész és filozófus, Yves Bonnefoy közeli barátja írt elemzést. A budapesti tárlatot Jász Attila József Attila-díjas költő nyitotta meg. Az alábbiakban olvashatják mindkettőjük írását és e lapszámban megtekinthetik Kohán Ferenc néhány alkotását is.

A Loire-völgyében található kis település, Chissay-en-Touraine Cherparti tája ihlette a párizsi galériában bemutatott műveket, míg a budapestiben a számos tihanyi képből néhány és Kohán Ferenc újabb témájából, a Párizsban készült csendéletekből került ki ízelítő a falakra, Cserba György kurátor értő válogatásában. Párizsban szénrajzok és akvarellek egymást komplementer módon kiegészítő értelmezését adta Laurence Mauguin, míg Budapesten Cserba György pedig ellenkezőleg: a kontrapunktos prezentációt helyezte előtérbe. Az elementáris erővel lüktető, brutális tihanyi sziklák akvarelljeit állította szembe az éterien finom, lefojtott szenvedélytől izzó csendéletekkel.

Mind Alain-Madeleine Perdrillat, mind Jász Attila a lehetetlent kísérti, amikor vizuális élményeiről egy másik dimenzióban, a verbalitás világában fogalmi (Perdrillat), illetve látomásos (Jász Attila) nyelven szóltatják meg gondolataikat. Perdrillat elvont, fogalmi nyelven írott elemzésében Kohán Ferenc legfőbb művészi értékét abban látja, hogy szenvedélyesen kutatja és mutatja fel a figuralitás absztraktba hajló határterületeit és kifejti, hogy a festőnek az absztrakton inneni valóságához való kapcsolódása számára nagyobb érték, mint a tisztán absztrakt művészet, mivel Kohánnak az anyaggal

való indulatos viaskodása a „határterületeken” ég, lobog, mutatkozik meg a legkifejezőbbben. Jász Attila a festő tájélményére rezonált érzékenyen és aszszociatív módon kapcsolta őt Csontváry, Hamvas Béla és Hollán Sándor fáihoz, tájaihoz, megteremtve ezzel Kohán képeinek szellemi auráját.

Jász Attilának az a gondolata, hogy Kohán csendéleteiben az „amögötti” ábrázolása fénylik fel, Perdrillat-val rokon, hiszen Kohán Ferenc művészi attitűdjére a látható és az „amögötti” közötti határok örökös átlépési kísérletei, sőt a határok átjárhatóságának keresése jellemző. Jász Attila pontosan érzékelte, hogy Kohán művészete újabb témával bővül. A csendéletekben az alkotó végletes érzékenysége, „az idegek tánca” új színekben izzik, remélhetőleg a jövőben mind többet látunk e vérző formákból, a halványsárgán lebegő háttérben égő vörösökből.

Új Forrás 2022/6 – Röhng Eszter: Egy művész – két kiállítás megnyitó. Kohán Ferenc Párizsban és Budapesten

